

Grup Parlamentari Popular
Corts Valencianes

929

A LA MESA DE LES CORTS

JORGE BELLVER CASAÑA, Síndic del Grup Parlamentari Popular, a l'ampar del que disposen els articles 160 i 161 del Reglament de Les Corts, té l'honor de presentar la següent Proposició no de Llei de tramitació especial d'urgència sobre que es reconega per la RAE al valencià la seua categoria de llengua o idioma propi dels valencians.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Després de diverses decenes de milers d'anys de vida durant la prehistòria, ab la cultura ibèrica en el territori de l'actual Comunitat Valenciana des del Cenia fins al Segura, els valencians comencem a escriure un dels periodos més brillants de l'història d'Espanya.

En la cultura ibèrica trobem els valencians el germen de la nostra actual, plasmada de manera fefaent en els documents arqueològics que es van descobrir: festes, costums, folclores, economia, religió, societat i llengua.

És possible, també, començar a escriure la nostra història en noms i llinages; l'alfabet que s'importa ho permet.

Després de més de 2.000 anys de vida intensa els valencians podem, des d'ací i des d'ara, escriure la nostra història i, sobre un fons comú i permanent, les successives aportacions d'uns atres pobles, que hem assimilat i transformat, l'han anat enriquint per la nostra obertura i permeabilitat a influències foranes.

Les aportacions gregues i romanes, visigòtiques i bizantines, musulmanes, castellanques, aragoneses, catalanes, europees i mediterràniques en general, africanes, judaïques i americanes s'assimilen transformant-les en la direcció de la nostra pròpia idiosincràsia.

La parla dels valencians, que part sense dubte de la més profunda prehistòria, s'escriu ja des del segle VI abans de Crist ab el llenguatge ibèric i, després de les aportacions successives a partir de les fenícies, gregues i llatines, ha arribat als nostres dies en la forma en que la coneixem.

Actualment, el nostre idioma valencià, després del fecunt Segle d'Or de les lletres valencianes, el primer de la península i, després del cultiu posterior durant un poc més de siscent anys, ha conseguit una identitat i personalitat pròpies que permeten considerar-la, sense dubte, com a llengua o idioma, de tal manera que els valencians tenim tot el dret del món a denominar-la i regular-la com considerem convenient, tal com han reconegut i reconeixen els més reputats i independents filòlegs i lingüistes.

Grup Parlamentari Popular
Corts Valencianes

En consonància en allò que s'ha exposat, que és fidel reflexe del pensament i del sentiment de la immensa majoria del poble valencià, l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana arreplega com a llengua valenciana la pròpia del nostre poble, situant-la com una de les nostres principals senyes d'identitat.

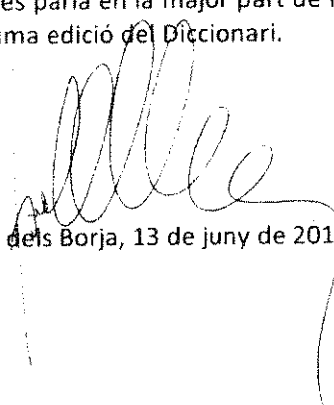
La Real Acadèmia Espanyola de la Llengua en el seu diccionari de 1959 va definir el valencià com a "Llengua parlada en la major part de l'antic Regne de València", segons acort acadèmic de la docta Institució que consta en el seu Bolletí de setembre-decembre de 1959, tom 39, quadern 158.

No obstant, sorprenentment en la seua edició de 1970 i sense que ningú haja donat fins ara una explicació fefaent, va aparéixer sobre la base d'una ficha "desconeguda" de l'Acadèmic En Rafael Lapesa, una nova definició del valencià com a varietat del català...

Tenint en conte que l'opinió d'un Acadèmic no pot tindre més valor que un acord acadèmic degudament publicat en el seu Bolletí l'any 1959, és per lo que el Grup Parlamentari Popular de Les Corts, propon la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Les Corts insten al Consell a dirigir-se a la Real Acadèmia Espanyola, sollicitant que en virtut dels acords que l'Institució va pendre l'any 1959, i de quant estableix el vigent Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, es reconega al valencià la seua categoria de llengua o idioma propi dels valencians que es parla en la major part de la Comunitat Valenciana, i aixina ho faça constar en la pròxima edició del Diccionari.

Palau dels Borja, 13 de juny de 2013